

سبحان من زين العالم بطراز العلم و العرفان و اقام المخلصين مقام امره بين ملائ الامكان ...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت بهاء الله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۳۹۳

جذبا

حبیب مکرم جناب کربلائی آقا حسین علیه بهاء الله ملاحظه فرماید

۱۵۲

بسم ربنا الأعظم الأعزّ الأقدم العلیّ الأبهی

سبحان من زين العالم بطراز العلم و العرفان و اقام المخلصين مقام امره بين ملائ الامكان اولئك عباد نطقت بثنائهم كتبه و
زبره و الواحه بهم انار افق اليقين و قام كلّ عظم رميم اولئك عباد ما منعهم جنود العالم عن التوجه الى الاسم الأعظم و
لا ضوضائهم عن هذا الأمر الأقدس الأظهر الأظهر الأكرم يصلين عليهم الملائ الأعلی و سکان مدائن الأسماء

سبحانک یا سرّ الوجود و مقصود القلوب اسألك بعظمة عرشک الذی استوت علیہ فی مقامک الحمود بأن تحفظ
عبادک و خلقک و اولیائک و اصفیائک عن الذین نقضوا میثاقک و جادلوا بآیاتک و جاحدوا برهانک و کفروا بک و
بما عندک ای ربّ انت الکریم ذو الرحمة الواسعة و ذو الشفقة الكاملة قد شهد بکرمک کلّ الوجود من الغیب و الشهود
اسألك بنسائم فجر یومک الّتی بها تحرکت فی القبور عظام بریتک بأن ترزقهم کوثر الاستقامة من ایادی عطائک و
تکتب لهم من قلم العناية ما کتبتہ لأمنائک و اصفیائک لا اله الا انت الغفور الکریم و انت السّامع الحیب و انت العالم
البصیر لا اله الا انت المقتدر القدير

و بعد قد سرّنی کتابکم بما وجدت منه عرف ذکرکم محبونی و محبوبکم و مقصودی و مقصود من فی السموات و الأرض فلما
قرأت و عرفت هزّتی نفحات حبکم و فوحات ودکم قت و قصدت مقصد العالم و حضرت تلقاء العرش اذ کان مستویاً

1. ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف "ب" و "ه" و "الف" است که مجموع آنها کلمه "بها" را تشکیل میدهد.

ORIGINAL

فی سرادق عظمتہ علی جبل من الجبال و عرضت ما فی کتابکم اذا نطق لسان العظمة بما عجزت عن ذکرہ السن العالم و الخادم یدکر لجنابکم بعض ما حفظہ بقدرتہ و امرہ و سلطانہ قوله جلّ و عزّ

بسمی القائم علی الأسماء

سبحان الذی انزل الآيات و اظهر العلامات و نطق بأعلى النداء في أول الأيام انه لا اله الا انا العزيز الوهاب قد ظهر و اظهر للعباد ما ينفعهم فيكلّ عالم من عوالم ربهم العزيز المختار من الناس من عرف و تقرّب و منهم من اعرض و انكر بما اتّبع كلّ غافل مرتاب قل تالله هذا يوم تَضَوّع عرف القميص بين العالم و ينادى الاسم الأعظم بأعلى النداء بين الأرض و السماء و يدع الشرق و الغرب الى الأفق الأعلى المقام الذی فيه تنطق سدرۃ المنتهى انه لا اله الا هو الفرد الواحد العزيز الغفار كم من عاص اقبل و فاز و كم من عالم استكبر على الله منزل الآيات و كم من جاهل اخذه جذب الآيات على شأن نبذ ما عند القوم عن ورائه مقبلاً الى العزيز العلام كم من فقير سمع تغرّدات طير البقاء و كم من امير اعرض عن الله مالک الرقاب قل يا ملأ الأرض ان افتحوا ابصاركم لأربكم ما اشرق من افق الظهور تالله قد تجلّى الرحمن بأسمائه الحسنى ان اقبلوا و لا تتبعوا الأوهام كذلك نطق القلم الأعلى امراً من لدن مالک الأسماء طوبى لسميع سمع و ويل لكلّ غافل مكرّ قد حضر العبد الحاضر بكتابك و عرضه تلقاء الوجه و نزل لك هذا الكتاب الذی جعلناه فصل الخطاب اذا فزت به ان اقرأه بربوات المخلصين و قل لك الحمد يا مشرق الأنوار انا نذكر احبائنا فيناك و نكبر على وجوههم من هذا المقام البهاء المشرق من افق عنايتي عليك و عليهم و على كلّ مقبل صبار و كلّ موحد بصّار انتهى الحمد لله از اشراقات انوار آفتاب معانی آنجناب و جمعی و نفوس مذکوره منور گشتند هر ذکرى که مخصوص هر نفسی از قلم اعلى جارى شده و ميشود او معطى حیات و ممدّ اوست در عالم ولكن ناس از اين فضل اعظم و فيض اکرم غافلند نقطه اولی روح ما سواه فداه ميفرمايد کل از برای آنست که يکبار در ساحت اقدسش مذکور آيد در شب و روز از مطلع بيان رحمن فرات عنايت جارى و لكن کل غافل الا من شاء الله از حقّ جلّ جلاله سائل و آمل که عباد خود را از اين رحمت کبرى و عطیۀ عظمی محروم نسازد دريکى از الواح ميفرمايد امروز جميع اشیاء از آنچه مشاهده ميشود بدو لسان نطق مينمايند هذا يوم فيه تحدّث الأرض اخبارها طوبى لنفس فازت باصغاء ندائه الأحلى و لوجه توجّه الى الأفق الأعلى و للسان نطق بالذکر و الثناء

و اینکه ذکر نفوس مقبله نموديد در ساحت امنع اقدس اعلى عرض شد مخصوص هر يک لوح اعزّ ايهی نازل انشاءالله بزيارت آن فائز شوند و نفعات رحمن را از او بيابند لعمر المقصود معادله ثمينمايد بلوحی از الواح آنچه مشاهده ميشود بل بکلمه ئی از کلمات گویا منادی امر ميفرمايد بنويس بلکه بحرفی از حروف و لكن فرات رحمت بشأنی جارى و آيات الله بشأنی نازل که تا حال چشم ابداع شبه آنرا ندیده نعمت که بايتمقام رسيد شايد نزد بعضی قدرش علی ما هی عليها مستور ماند ای کاش اين خادم مؤيد ميشد بر ذکر آثار و اثمار آن اگر جميع ذرات کاتب شوند البته از عهده ذکر مقام کلمه الله برنيابند در اينصورت اينفانی از مفقودين محسوب استغفر الله العظيم عما نطق به لسانی و خطر به قلبی

و اینکه در بارۀ شخص مذکور مرقوم داشتيد که بعضی از احبّا اظهار رضایت نموده اند امروز بايد باقبال ناظر بود هر نفسی بآن فائز شد و اعتراف نمود بآنچه که لسان عظمت بآن نطق فرموده او لدی الوجه مذکور است چه که اين ایامیست که از قبل و بعد بآن بشارت فرموده اند و ایام الله وقت رحمت و شفقت و عنايت است چه که در او آسمان فضل مرتفع است و آفتاب کرم مشرق لذا از بعضی غفلتها معفونّد مع ذلک بايد دوستان ملاحظه نمايند و بحکمت ناظر

باشند تا حال هر اسمی از اسماء در ساحت اعتراف منع اقدس اعلى مذکور آمد اظهار عنایت در باره او شده و لکن دوستان باید ملاحظه نمایند هذا حق لا ريب فيه چه بسا میشود ملحدی ادعای دوستی مینماید و قصدش نفاق و اطلاع است الواح مبارکه را باید بنفوس موقنه داد و شخص مذکور انشاءالله از موقنین است انه يقول الحق و يهدى الناس الى مقامه الأقدس العزيز المنيع

اینکه مکتوب آنجناب مزین بود بذکر من صعد الى الله يا لها من مقام لا يصل اليه ذكر الذّاكرين و لا ثناء العارفين قد نطق فيه لسان العظمة بما لا ينقطع عرفه بدوام الملك و الملكوت و لا ببقاء العزّ و الجبروت و لا بدوام اسمائه الحسنی

و مکتوب دیگر آنجناب وارد و عرف محبت الهی از او ساطع الحمد لله در یوم الهی فائزید بآنچه که جمیع ناس از علما و عرفا و غیرهم از او غافلند الا من شاء الله و اینکه اراده نمودند بوکالت آنجناب اینفانی عمل نمایند آنچه را که مقصود عالمیانست در لیل دهم ۱۰ ماه صفر اینعبد فانی مع مکتوب قصد مقصد اعلى نموده بعد از حضور و اذن آنچه در نامه بود عرض شد اذا نطق لسان الله بما طارت به الأجساد و كيف الأرواح قال جلّت عظمته و کبر کبریائه

بسمی الشاهد الخبير

یا حسین ذکرناک من قبل بما لاح به شمس عنایة ربّک انه هو المشفق الکريم ان افرح بما نزل لک من القلم الأعلى انه يشهد لک فيکلّ عالم من عوالم ربّک العليم الحکيم قد اقبل اليک مالک الملل مرّة فی الجبل و اخرى فيهذا القصر الرفيع الذى بنى لاستواء العرش حين غفلة بانيه رغماً للذين حبسوا المظلوم فى هذا السجن المتين قد استقرّ عرش ربّک على اعلى المقام و رجعنا الظالم الى اسفل السّافلين یا حسین ان انظر فى ارادة الله و ما اراده الظّالمون فى هذا اليوم البديع انا اردنا حياتهم و نجاتهم و هم ارادوا ضرّی و قتلى الا انهم من الأخسرين قد حضر العبد الحاضر بکاکب الآخر و عرضه لدى المظلوم اجبناک بهذا اللّوح المبين و زار من عندک انا قبلنا عمله فضلاً من عندنا و انا المقتدر على ما اشاء و الحاكم على ما ارید ان اشکر الله بهذا الفضل الأعظم انه يرفع من يشاء امرأ من عنده و هو المقتدر القدير ان اذکر احبائى من قبلی و بشرهم بعناية الله ربّ العالمين قل تمسّکوا یا احبّاء الرّحمٰن بما يرتفع به الأمر بين العباد کذلک انزلنا من قبل و فى هذا الحين قل ايّا کم ان يمنعکم وضوء العلماء عن مالک الأسماء دعوهم عن ورائکم مقبلين الى الفرد الخبير ان اقتصروا الأمور على ما يبقی به اذکارکم بدوام ملکوت الله العزيز الحميد انا نکبر من هذا المقام عليهم و على امائى اللّائى اقبلن اذ اعرض کلّ عارف بعيد یا امائى فيهنّاک ان استمعن نداء المظلوم انه يذکرک فى هذا المقام الذى جعله الله مطاف المقربين کذلک زينّا افق سماء البيان بنیر العرفان طوبى لمن شهد و رأى و ويل للغافلين البهّاء من لدناّ علیک و على من شرب رحيق الوحى باسمی العزيز البديع انتهى لله الحمد مرّة بعد مرّة بعنايات حقّ جلّ جلاله فائز شديد یک مکتوب آنجناب از قبل رسید و در یومیکه سرادق عظمت بر جلی از جبال این ارض مرتفع بود لیظهر ما نطق به اشعیا النّبیّ فی کتابه اینعبد تلقاء وجه حاضر و در آنمقرّ اعلى مکتوب را عرض نمود مخصوص آنجناب و نفوس مذکوره در نامه نازل شد آنچه که کنیزست باقى در نزد او و همچنین لوح منع اقدس مخصوص اهل زیرک عليهم بهّاء الله نازل الحمد لله لحاظ عنایت بآنشطر متوجّه است چندی قبل وقتی از اوقات اینعبد قصد افق اعلى نموده بعد از حضور ذکر دوستان ارض باء و ورقة الفردوس علیها بهّاء الله و عنایت و فضله و مخدّره روحانی علیها بهّاء الله و سایر دوستان را میفرمودند و همچنین ذکر قریه زیرک و دوستان آن ارض از لسان عظمت جاری و نازل و مخصوص ذکر جناب حاجی محمد علی علیه بهّاء الله از مطلع بیان

رحمن استماع شد و اینکلمه علیا از مشرق وحی و بحر فضل ظاهر قوله تبارک و تعالی انا عرّفناهم و علّمناهم و ایدناهم علی عرفانی و حیّ طوبی لهم و لهم حسن مآب طوبی لآئمی فاز و ویل لعالم غرّته اهوائه الی ان کفر بالله العلیّ العظیم

یا محمد قبل علی انا سمعنا ندائك و رأینا اقبالک و وجدنا عرف خلوصک ذکرناک فی الصحیفة الحمراء من قلبی الأعلی ان اشکر ربّک بهذا الفضل المبین ایقن أنّه لا یعزب عن علمه من شیء یسمع حنین المشتاقین و یری خضوع المتشبّثین کبر من قبل احبائی فی هناک و ذکرهم بذکری الجمیل قل طوبی لکم یا احبائی بما نبذتم اوهام العلّاء و اخذتم ما اتاکم من لدی الله ربّ العالمین ان افرحوا بهذا الفضل الأعظم ثم اشکروا ربکم الرحمن الرحیم انا ذکرناکم مرّة علی الجبل و اخرى فیهذا المقام الرفیع قد فزتم بنعمة الله و المائدة المکنونة المخزونة و هی هذا اللوح الذی لاحت من افقه شمس عنایة ربکم العزیز الحمید نوصیکم بالتّقوی الخالص و نأمرکم بما یرتفع به امر الله مالک ملکوت السموات و الأرضین و نوصیکم فی ورقتی الّتی سمّیناها بالورقة الفردوس فی کتابی الحکیم و نذکر اوراقی و امائی اللّائی یذکرن الله فی اللّیالی و الاّیام و فی البکور و الاّصیل انتهى اظهار عنایت بشأنیست که صدهزار مثل اینعبد از ذکرش عاجز است و آنچه از آن ارض و ارض باء ارسال نموده اند بطراز قبول فائز و اسامی کل فرداً فرداً لدی الحقّ مذکور أنّه لا یعزب عن علمه من شیء و یومی از ایام اینکلمه علیا از مشرق بیان رحمن مشرق قوله جلّت عظمته ادای حقوق الهی منوط باستطاعت است اگر نفسی قادر بر او نباشد أنّه یعفو عنه و هو الغفار الکریم انتهى آنچه واقع میشود باید بروح و ریحان واقع شود هذا ما حکم به المقصود الذی خضع له کلّ امرّ علیم این آیات باهرات محکّات را آنجناب برسانند تا کل از فضل الهی و رحمت نامتناهیش مسرور گردند سروریکه احزان عالم از مقابله با او عاجز و قاصر باشد و از پی درنیاید فی الحقیقه اگر انسان بصیر در آیات منزله اینظهور اعظم و همچنین در بیانات مشرقه و انوار ساطعه و ظهورات و بیروقات عظیمه نظر نماید و تفکر کند خود را متحیر مشاهده نماید و لکن حیرتیکه از او فراغت کلّیه حاصل شود و خود را از دوش غنی و آزاد بیند طوبی لجنابکم و لمن فاز بهذا الفضل العظیم

ذکر بعضی از نفوس موقّنه مطمئنّه آن ارض که صعود نموده اند و موجودند از لسان قدم جلّت رحمته و عظم فضله استماع شد لعمر المقصود بشأنیکه اینعبد از احصای آن خود را عاجز مشاهده نمود انّ الأمر بیده یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و هو المحصى العلیم الحکیم اینعبد خادم فانی خدمت جمیع دوستان آن ارض تکبیر و سلام معروض میدارد و عرض مینماید از حقّ جلّ جلاله میطلبم که هریک از شما را مؤیّد فرماید بر آنچه عرف خلود از او استشمام شود یعنی عملیکه در کتاب الهی مخدّد ماند طوبی للعالمین طوبی للفائزین

در این لیلۀ مبارکه فضل لانهایه از جمال قدم جلّ شأنه و عظم کبریائۀ و روحی و روح من فی الملکوت و من فی الجبروت و من فی اللاهوت فداه دیده شد و ذکر جناب مرفوع مغفور مبرور علیه بهاء الله و رحمته را مکرّر فرمودند یا لیت فزت بما فاز به بعد العروج و همچنین ذکر سایرین را انشاءالله جمیع مستعدّ شوند از برای آنچه که زوال او را اخذ نماید و حوادث زمان او را تغییر ندهد البهاء المشرق من افق عنایة ربّنا علی جنابکم و علی من معکم و علی الذین اذا سمعوا النداء من سدرة المنتهی قالوا لبّیک یا اله العالمین و مقصود المرسلین

و اینکه مرقوم داشتند که اگر بخواهند چیزی مرقوم فرمایند نزد که ارسال نمایند این بنده خود حاضر است و لکن یک شرط دارد و آن اینکه از تأخیر جواب مکدّر نشوند چه که بسا میشود در یک روز عدد اربعین او خمسین او ازید او اقلّ عرایض و مراسلات باید در ساحت امنع اقدس عرض کنم و جواب از مصدر امر نوشته ارسال دارم و همچنین خود

جواب عرض نمایم در اینصورت واضح و معلوم میشود که فرصت بمثابۀ عنقااست و مانند صبر نزد عاشق یا ذهاب نزد مفلس حقّ شاهد و گواهیست حقّ منیع شاهد و گواهیست که در لیلی و ایّام اینعبد مشغولست اگر عنایت مقصود عالمیان نباشد اینعبد از عهدۀ هیچیک برنمیآید از کافۀ دوستان الهی و قاصدان کعبۀ لایزال متوقّع و مستدعی که از حقّ جلّ جلاله توفیق و تأیید از برای اینعبد مسئلت نمایند که شاید از عهدۀ این امر خطیر برآیم آنّهُ لهُو السّامع المجیب خدمت دوستان آن ارض طرّاً تکبیر و سلام معروض میدارم امیدوارم که هیچ شیء از اشیاء ایشان و دوستان آن اطراف را از مالک اسماء و فاطر سماء منع ننماید بگو بگیرید باسم حقّ جلّ جلاله و بنوشید بذکرش و بگوئید پیادش هذا مبدئکم و هذا معادکم و ما بکم و وطنکم الأعلى و مرجعکم الأسمى الأسنی جهد نمائید تا فی الحقیقه باین مقام بلند اعلی فائز شوید آنّهُ ینهدیکم الی الأفق الأعلى لا اله الاّ هو المبین الکریم البهّاء الظّاهر من عنایة ربّنا علی جنابکم و اخیکم و من معکم و علی الذّین سمعوا و اجابوا ربّهم السّامع المجیب

عرض اینفانی آنکه حبیب مکرم جناب حاجی میرزا حسین علیه بهاء الله و عنایت از ارض شین بارض کر و اطراف بجهة تبلیغ توجّه نمودند و همچنین به نیریز و عریضه بساحت اقدس فرستادند و مخصوص چند نفس الواح بدیعه منیعه خواستند لذا از سماء عنایت نازل نزد آنجناب ارسال شد که بصاحبان الواح در شهر بابک و قصبه راوژ برسانند آنّهُ ولیّ المرسلین و مؤید العالمین

خادم

فی ۱۰ شهر صفر سنة ۱۳۰۰